

זוהר, תיקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביושב, ולא משתדלים בלימוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

כדי להינצל מפל הפרענויות המתרגשות ובאות ולזכות לגאולה השלמה ברחמים יש צורך בלימוד פנימיות התורה, זוהר הקדוש.

ומסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות בחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן. כי כל קיום העולם תלוי בלימוד הזוהר הקדוש.

ובזהר הקדוש פרשת יתרו (פ"ט ע"ב): אומר ליה, רבי שמעון לרבי יודאין הניד, לית עלמא אלא לאינן חבריאי, דמשתדלי באורייתא והניד, לא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה וידעין סתימי אורייתא. [ויודעים הפודות שבתורה].

ומכל דברי חז"ל אלו רואים, שלא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה, ולומדים סודות התורה, ומקדשים עצמם בלימוד הפוד בשבת קודש.

ובתקוני זוהר (תיקון תשעה עשר דף ל"ח ע"א): ומי⁶⁵ שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו... ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשטה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, [שתי התורות] הוא ג"ן סדרים, [תורה שבכתב הוא ג"ן פרשיות] שגאמר בו גן נעול אחותי כלה, גן נעול מצד של ס' סתומה, ו' הוא נעול בששת ימי המעשה וכיום השבת יפתח, ובשבת כדי שלא תהיה פנועל דלת בפני לווים, שגאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

ובאלו⁶⁶ שלא מלויים אותה [בשביל כבוד השכינה] ולא מוסיפים [בשבת השכינה פתחה ויכולים לבא וללות ולקבל] לשבתות ולמיים טובים, היא סתומה להם, [תוספת נשמה יתירה – השכינה סתומה להם מלהאיר להם מקדושת השבת] ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וזו תוספת נשמה יתרה, [ברוחניות ובגשמיות] והיא תוספת של רוח קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתרה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר בממון, מסתלק ממנו ונשאר עני יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא נשמת

5. ומאן דמנע רזא דעקרא דתרי תורות, כאלו אהדר עלמא לתהו ובהו... ואליו אינו דאמרין דלא אורייתא אלא כפשטה, ולית בה רזא אחרא, ואינון דו פרצופין, איהו ג"ן סדרים דאתמר בה (שיר ד יב) גן נעול אחותי כלה, גן נעול מסתרא דס' סתומה, ו' איהו נעול בשית יומי דשביעי, דהא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) ויהי סגור ששת ימי המעשה, וכיום השבת יפתח, ובשבת בגין דלא תהא פנועל דלת בפני לווין, דאתמר בהו לוו עלי ואני פורע, איהי פתיקה לגבייהו דאינון נשמתין יתריין.

6. ובאליו דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולמיים טובים, איהי סתימא להו, ובגין דא כל

המוסיף מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא יתירא, ואיהי תוספת רוחא דקדושה, וכל הגורע גורעין ליה מהיא נשמה יתרה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר בממון אסתלק מניה, ואשתאר עני יבש, כמה דאיהו (דף לח ע"ב) מנע מלעילא נשמתא יתירה דאיהו נשמת כל חי, ואשתאר יום השבת עני ושכינתא יבשה, הכי אתמנע ברכאן מניה, ואיהו מדה כנגד מדה, וכל מאן דאוסף בשבת, אז וכננה ורועיה תצמיח (ישעיהו סא יא). אוף הכי נמי אצמיח מוכה דיליה, ומאן ורועיה דשכינתא לעילא, אינון נשמות יתירות דרעיון מניה, ויחדיו לזן לישראל לתתא מזיו פבודה.